

Ordfører: Hvad angaar det Udtryk, som det ærede Medlem for Aarhus Amts Iste Valgfreds (Winther) og nu nylig den ærede Minister har betegnet som mindre klart, nemlig det Udtryk, der er brugt i Udvalgets Betænkning: „decidere“, saa kan der jo efter den Sprogbrug, som her er indført, være nogen Tvivl om Betydningen heraf; thi for Rigsdagens Vedkommende er der indført en Sprogbrug, hvor man ikke bruger Ordet „decidere“ om den Maade, hvorpaa Rigsdagen frekkriver sig sin Ret til at gjøre Ansvar gjælbende med Hensyn til Regnskabet, men i Ministerierne har man nu den gammelbuds Sprogbrug at tale om at „decidere“. Nu er Tanken — for at jeg skal udtrykke den saaledes, som jeg haaber, at den ærede Minister nok kan fatte den — denne, at naar den ministerielle Revision, foruden at staa lige over for Regnskabsføreren, tillige skulde paa anden Maade staa over for Statsrevisionen, saa vilde, hvis en saadan Fremgangsmaade som den, vi tilfugte, blev gennemført ved Ministerens gode Foranstaltning — som man siger — Statsrevisionen ikke have nødig selv at søge disse Oplysninger, men Ministeren vilde have vedkommende Kontor paalagt, at naar det fandt den Slags Overstridelser, da skulde det tilkaldes Statsrevisionen. Deri ligger Forskellen. Nu kunne slige Tilfælde forekomme, uden at de komme til Statsrevisionens Kundskab, med mindre Statsrevisionen begjærer de enkelte specielle Regnskaber forelagte, gjennemgaar dem og ser dem efter. Efter dette ikke, kunne de ikke til Statsrevisionens Kundskab; thi man kan ikke vente, at Statsrevisionen hvert Aar skal gennemse samtlige specielle Regnskaber. Gangen er jo nemlig denne: Først forelægger Regjeringen Motiverne, Anmærkningerne til Finantsloven, og dernæst i de skæbne Bilag til Finantsloven en Overſigt — og det en approberet Overſigt — over, hvorledes de Summer skulle anvendes, som med runde Tal bevilges paa Finantsloven. Rigsdagen maa altsaa gaa ud fra, at disse Underbilag ogsaa overholdes. Vel staa de ikke i Finantsloven, men de have dannet Underlaget for Finantsloven, og det er netop den ministerielle Revision, som maa undersøge disse Punkter. Derfor vilde det aabenbart være høist urigtigt, om man, fordi det ikke stod paa Finantsloven, bragte noget Mere paa den ene Konto, og sparede Noget paa den anden Konto; derved vilde Bevillingen tabe Noget af sin egentlige Betydning. Hvad den Yttring angaar, som den ærede Minister fremkom med angaaende Liden, saa er det fuldkommen rigtig, at man maa antage, at Finantsloven fra Ministeriets Side er udarbejdet og færdig i det Mindste midt i det løbende Finantsaar. Nu løber Liden fra første Mandag i Oktober til hertmod Jul, det er den sædvansmæssige og grundlovsenæssige Tid for Folkethingets Finantsudvalgs Behandling af disse Spørgsmaal; men saa vil der jo være gaaet inden Afslutningen omtrent tre Tjæ-

bedele af Aaret, og naar man har gode maanedlige Overſigter, vil der netop ogsaa kunne foreligge saadanne Oplysninger, at der ikke kan være Tale om det Tilfælde, som vi hørte for et Par Aar siden, da et Par Millioner vare blevene borte; det var et Spørgsmaal, som paa en høist interessant Maade spillede igjennem nogle tidligere Forhandlinger. Dette vil ikke kunne ske, saa snart man har faaet en Fasthed, og en temmelig jævn Fasthed, og en Oplysning fra de forskellige Ministerier om, hvorledes det staaer med Anvisningen af de Beløb, som ere bevilgede i det vedkommende Finantsaar, hvorledes de muligvis ville komme til at staa til Restance, og paa denne Maade vil en Sandsynlighedsberegning med Hensyn til den eventuelle Kassebeholdning komme tilstede, førend selve Finantsaaret er adløben. Den faktiske Betydning af en saadan nogenlunde antagelig Sikkerhed i denne Henseende have vi jo gjennem flere Bevillinger haft god Grund til at lægge Vægt paa. Jeg kan kun slutte med en Bemærkning om, hvor meget der nu trænges til Fasthed i disse Forhold, idet jeg, efter at Betænkningen var afgiven, saa, at i Landsthinget havde der ved en anden Sags Behandling været Uenighed mellem Finantsministeren og de tilstedeværende Statsrevisorer om, hvorvidt en Sag hørte under Administrationen, Lovgivningen eller Statsrevisionen. Ministeren mente, at Sagen hørte under Statsrevisionen, medens Statsrevisorerne, i det Mindste een af dem — saa vidt jeg søselig har gjort mig bekendt dermed — ikke var enig med Finantsministeren i denne Henseende. Dette er kun et Exempel paa, at der endnu paa dette vigtige Punkt trænges til en fastere og sikkrere Forretningsgang.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved

Udvalgets Forslag til Beslutning (se Tilleg B.)

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa fattes Sagens Overgang til 2den og sidste Behandling under Afstemning, og

vedtoges enstemmig med 69 Stemmer.

Ændringsforslag til 2den og sidste Behandling indtaltes til næste Dags Middag Kl. 1.

Formanden: Folkethingetsmanden for Aarhus Amts 2den Valgfreds (Mørk) har underrettet mig om, at han med Thingets Sanitætskomitee agter at stille følgende Forespørgsel til den ærede Krigsminister: Vil den høitagtede Minister være betænkt paa at foretage Stridsſigtende til at opheve eller paa en til de nuværende Forhold svarende Maade at omordne de Lovbestemmelser, som